

ABSTRAKT

Nosným tématem diplomové práce je osud lidí vězněných ve věznici Pankrác v průběhu zhruba jednoho roku po skončení druhé světové války. Podkladem práce jsou shromážděná svědectví, informace o okolnostech tehdejších událostí ze současné, ale i dostupné dobové literatury a periodik, jejich analýza a komparace za doplnění dalších souvisejících údajů z archivů či jiných pramenů. Po úvodu a metodologické části následuje historický exkurs připomínající události konce druhé světové války v evropském kontextu, historii pankrácké věznice od doby jejího vzniku v roce 1889, ale i česko-německý střet v předmnichovském období a v období protektorátu, až do okamžiku převzetí kontroly nad věznicí českou správou v květnu roku 1945. V části věnované předmětnému poválečnému období jsou rozpracována jednotlivá témata, přibližující podmínky, které v té době v pankrácké věznici panovaly. Kapitoly věnující se charakteristice vězňů a představení získaných svědectví uvozují další části popisující okolnosti zadržení osob, jejich příchod na Pankrác, poměry a vztahy na celách, stravu a hygienu, práce mimo věznici, chování dozorců včetně výslechů, poměry panující ve vězeňské nemocnici, úmrtí pankráckých vězňů, popravy odehrávající se v pankrácké věznici a způsoby, jakými vězni pankráckou věznici opouštěli. Samostatné kapitoly jsou rovněž věnovány okolnostem smrti Emila Háchy a způsobu, jakým o pankrácké věznici informoval denní tisk.